

АЛЕКСИНАЦ И ОКОЛИНА У ПРОШЛОСТИ

500 юдина од йурој йисаној йомена
1516-2016.

Завичајни музеј Алексинац

За издавача

Александар Никезић

Главни и одговорни уредник

проф. др Сузана Рајић

Уредници

проф. др Синиша Мишић

проф. др Милош Јагодић

доц. др Данко Леовац

Зоран Стевановић, проф.

Александар Никезић, кустос

Рецензенти

проф. др Радош Љушић

проф. др Дејан Микавица

Лектор

Ивана Јорганијевић

Превод на енглески

Милана Шаренац, проф.

Припрема и штампа

Свен, Ниш

Тираж

500

**ЗБОРНИК РАДОВА СА МЕЂУНАРОДНГ
НАУЧНОГ СКУПА ОДРЖАНОГ
3. СЕПТЕМБРА 2016. ГОДИНЕ
У АЛЕКСИНЦУ**

**АЛЕКСИНАЦ И ОКОЛИНА У
ПРОШЛОСТИ**

500 година од првог писаног помена
1516-2016.

Алексинац, 2016.

САДРЖАЈ

Поздравна реч9

АЛЕКСИНАЧКИ КРАЈ У ПРОШЛОСТИ

Душан Рашковић

Материјална култура налазишта из рановизантијског периода у окружју Алексиначког Поморавља и Сокобањске котлине13

Драган Р. Милановић

Петар З. Милојевић

Археолошка проспекција Алексиначке котлине - прелиминарни резултати33

Марина Штетић

Алексиначки крај у средњем веку49

Оливера Думић

Небојша Ђокић

Из историје Алексинца и околине у XVI веку65

Драгана Амедоски

Прилог проучавању сеоске привреде

нахије Бован у 16. веку107

Урош Шешум

Арбанаси у Поморављу 1815-1834125

Славиша Недељковић

Алексинац – капија српске

заграничне акције ка југу (1833-1844)155

Зоран Стевановић

Алексинац и околина у црквеној

организацији од 1833. до 1918. године.....175

Мирослав Поповић

О изградњи и опремању зграде начелства и

суда округа Алексиначког (1844-1848).....201

Светлана Ђурђевић	
Просвета у Алексинцу и околини од ослобођења од Турака до почетка Првог светског рата	211

СРПСКО-ТУРСКИ РАТОВИ

Андрей Л. Шемякин	
Памятники русским добровольцам 1876 г. в Алексинце и его окрестностях (Св. Роман, Горни Адровац, Руевица, Шуматовац).....	237

Людмила В. Кузьмичева	
Штаб М. Г. Черняева и русские добровольцы в сербо-турецкой войне 1876 года	255

Сузана Рајић	
Српско-руски односи од турског запоседања Алексинца до почетка Другог српско-турског рата	281

Нинослав Станојловић	
Алексинац и околина ратне 1876. године у сећањима Петра Аранђеловића	301

Небојша Ђокић	
Ратни планови и стратегијски развој српске и турске војске на моравском војишту у лето 1876. године	309

Ђорђе С. Петковић	
Ратна (не)срећа пуковника Милојка Лешјанина у Српско-турским ратовима 1876-1878.....	339

Данко Леовац	
Бугарска историографија о Великој источној кризи и Српско-турским ратовима	363

ВЕЛИКИ РАТ И МЕЂУРАТНИ ПЕРИОД

Предраг М. Видановић	
Моравска војно инспекцијска област и опште стање округа у извештају Васила Кутинчева	377

Александар Растовић Страдање свештенства Нишке епархије у Великом рату	407
Јасмина Милановић Делиградска задужбина одбора госпођа „Кнегиња Љубица“.....	421
Зоран Стевановић Страдања у Моравском срезу за време бугарске окупације 1915-1918.	447
Љубодраг Поповић Војни санитет и санитетски губици српске војске, на примеру Алексиначке резервне болнице, 1914-1915 године.....	465
Момчило Исић Основно школство у Алексиначком срезу између два светска рата	477
Зорица Пелеш Прота Стеван М. Димитријевић (1866 - 1953)	509
Славољуб Станковић Тале Јован Апел, индустрисалац (Арвајлер-Алзас, К. Француска, 1833/34-21. 01. 1907, Београд, К. Србија)	523
Бојан Димитријевић Снаге Недићеве владе у Поморављу 1941-1944	533
Анатолий С. Аникеев Л. И. Брежнев и И. Броз - Тито – к характеру советско-југославских отношений в 1960-1970-е годы.	551
Ђорђе Стошић Споменичко наслеђе општине Алексинац - важан сегмент културног и историјског идентитета Републике Србије	569

Поздравна реч

Преданим радом генерација истраживача, љубитеља историје и сродних научних дициплина, до сада су у Алексинцу одржана два научна скупа (1996, 2006). Високо уважавајући досадашња постигнућа, овај трећи по реду скуп и зборник радова, имају намеру да у широком хронолошком оквиру од праисторије и антике, преко средњег, раног модерног, модерног и савременог доба укажу на место и значај Алексинца у старим цивилизацијама, али и да расветле његову улогу у обновљеној српској држави као и у југословенским заједницама.

Радови које предајемо јавности треба да подстакну плодну научну дискусију о разним аспектима развитка насеља и живота људи у њему, али и да шире осликају услове у којима се, кроз векове, развијајо један крај Србије. Оригиналним научним прилозима употпуњују се наша досадашња знања из друштвене, политичке, војне, културне историје града и околине. Дужна пажња посвећена је и истакнутим историјским личностима који су пореклом и деловањем оставили неизбрисиве трагове у историји. У обзир су узети и рад школа, задужбина, удружења, како би слика о прошлости била што потпунија.

Остављајући наредним генерацијама да раде на кориговању и допунама досадашњих научних резултата, захваљујемо свим ауторима прилога из земље и иностранства на сарадњи и желимо успешан рад на научном скупу АЛЕКСИНАЦ И ОКОЛИНА У ПРОШЛОСТИ - ПОВОДОМ ПЕТ СТОТИНА ГОДИНА ОД ПРВОГ ПИСАНОГ ПОМЕНА 1516. ГОДИНЕ.

Главни уредник

Микенски мач,
око 1400 г. пре н.е.;
Завичајни музеј Алексинац

АЛЕКСИНАЧКИ КРАЈ У ПРОШЛОСТИ

Драган Р. Милановић
Београд
Петар З. Милојевић
Сокобања

Археолошка проспекција Алексиначке котлине - прелиминарни резултати

Апстракт: Реализоване су две кампање пројекта *Археолошка проспекција Алексиначке општине*, који организују Археолошки институт у Београду и Завичајни музеј у Алексинцу. Прва кампања спроведена је у новембру 2014., а друга током марта и априла 2015. године. Спроведено истраживање део је вишегодишњег програма којем је циљ прикупљање података о дистрибуцији површинског археолошког материјала који одражава обрасце насељавања доњег тока Јужне Мораве током свих периода прошлости.

Кључне речи: археолошка проспекција, Алексиначка котлина, археолошки локалитети, природни ресурси, методологија, дигитализација података

Археолошки институт у Београду и Завичајни музеј у Алексинцу су током 2014. и 2015. године реализовали две кампање пројекта *Археолошка проспекција Алексиначке општине*¹, који се обавља у склопу пројеката Археолошког института *Археологија Србије: културни идентитет, интеграциони фактори, технолошки процеси и улога централног Балкана у развоју европске праисторије*. Прва кампања спроведена је у новембру 2014., а друга током марта и априла 2015. године. Спроведено истраживање део је вишегодишњег програма којем је циљ прикупљање података о дистрибуцији површинског археолошког материјала који одражава

1 Пројектом руководи Драган Милановић, док су као чланови археолошке екипе учествовали: Петар Милојевић, Стефан Милошевић и Ирина Кајтез, уз свесрдну сарадњу Александра Никезића, Радета Диђића, Нине Дракуловић и Јелене Милојевић. Пројекат се реализује захваљујући финансијској подршци Завичајног музеја Алексинац и општине Алексинац.

обрасце насељавања доњег тока Јужне Мораве током свих периода прошлости.

Пројекат је резултат дугогодишње активности Археолошког института на подручју доњег тока Јужне Мораве, од ушћа реке Нишаве у истоимену реку до зоне става Јужне и Западне Мораве. Почетну фазу тих активности представља ревизија целокупног археолошког материјала праисторијске збирке Народног музеја у Крушевцу² и Нишу³, која је резултирала анализом и интерпретацијом документације и покретног археолошког материјала са старих ископавања (1935. и 1954–58.) вишеслојног праисторијског локалитета Бубањ⁴, као и бољем познавању аспекта насељавања регије Јужног Поморавља у бронзано доба⁵. Резултат тих првих корака односио се и на публиковање резултата ископавања појединих истраживаних, а претходно непубликованих, праисторијских локалитета у близини Ниша⁶. Паралелно са тим активностима вршена су и археолошка истраживања праисторијских локалитета Бубањ код Новог Села⁷ и Велика хумска чука у Хуму, у близини Ниша⁸. Посебно важан значај имала је анализа сакупљеног површинског материјала и података из документације праисторијске збирке Народног музеја у Нишу. Након почетне фазе, која је већ у старту пружила нове, значајне податке

- 2 М. Стојић, Г. Чајеновић, *Крушевац, културна стратиграфија праисторијских локалитета у зони става Западне Мораве и Јужне Мораве*, Београд-Крушевац 2006.
- 3 М. Стојић, М. Јоцић, *Ниш, културна стратиграфија праисторијских локалитета у нишкој регији*, Београд-Ниш 2006; А. Булатовић, А. Алексић, *Историјат археолошких истраживања праисторијских налазишта нишког краја*, Зборник, Народни музеј Ниш 16-17 (2008), 43–54.
- 4 D. Milanović, Cultural and Chronological Position of Chalcolithic horizons III and IV at Bubanj site – excavations from 1954, *Archaeologia Bulgarica* XVII, 2 (2013), 1–16.; Д. Милановић, Т. Трајковић-Филиповић, *Стара ископавања на локалитету Бубањ-праисторијско вишеслојно налазиште код Ниша*, Ниш 2015.
- 5 А. Булатовић, Ј. Станковски, *Бронзано доба у басену Јужне Мораве и Пчиње*, Београд-Куманово 2012.
- 6 Д. Милановић, Праисторијско налазиште Доров – Мустајбегово поље у Паси Пољани код Ниша, *Гласник Српског археолошког друштва* 27 (2011), 155–174.
- 7 Т. Трајковић-Филиповић, Д. Милановић, А. Булатовић, *Ревизиона археолошка ископавања локалитета Бубањ код Ниша у 2008. години*, Зборник, Народни музеј Ниш 16-17 (2008), 309–319; Д. Милановић, *Насеље Чернаводе III културе на локалитету Бубањ*, Старинар LXI/2011 (2011), 101–119; Д. Милановић, *Енеолитски културни слојеви на Бубију и Великој хумској чуки-преминарни резултати*, Програм, извештаји и апстракти, Српско археолошко друштво, XXXIV годишњи скуп, Краљево, 26–28 мај 2011. године, Београд 2011, 33–34; A. Bulatović, D. Milanović, *Preliminarni rezultati arheoloških iskopavanja na lokalitetu Bubanj u Novom Selu u 2011. godini*, Arheologija u Srbiji: projekti Arheološkog instituta u 2011. godini, Beograd 2012, 22–25; A. Bulatović, D. Milanović, S. Vitezović, *Preliminarni rezultati istraživanja lokaliteta Bubanj u 2013. godini*, Arheologija u Srbiji: projekti Arheološkog instituta u 2013. godini, Beograd 2014, 22–25.
- 8 А. Булатовић, Д. Милановић, *Велика Хумска Чука, истраживања 2009. године, прилог проучавању стратиграфије енеолита и бронзаног доба у југоисточној Србији*, Гласник Српског археолошког друштва 30 (2014), 163–188.

о тачном положају археолошких локалитета, као и њихове културне и хронолошке детерминације, предузета су обимна, интердисциплинарна истраживања Алексиначке котлине и околних области у оквиру пројекта *Археолошка проспекција Алексиначке општине*⁹.

Прва фаза пројекта започета је прикупљањем и обједињавањем публикованих и непубликованих података (документација НМ у Нишу) о археолошким локалитетима у поменутој микрорегији и у ширем географском контексту доњег тока Јужне Мораве (тзв. деск истраживања). Та фаза подразумевала је акумулацију свих података који могу да послује да се археолошки локалитети сагледају у свом природном окружењу.

Констатовано је да су поједине теме из различитих периода историје и праисторије обрађиване у оквиру путописа¹⁰, истраживачких извештаја¹¹, научних радова¹²,

- 9 Д. Милановић, П. Милојевић, С. Милошевић, И. Кајтез, *Алексиначко Поморавље од праисторије до средњег века, нова сазнаша, каталог изложбе*, Алексинац 2016.
- 10 P. Matković, *Putovanja po Balkanskom polutkoku XVI veka: Putopis Marka Antuna Pigafette, ili drugo putovanje Antuna Vrancića u Carigrad 1567 godine*, Zagreb 1890; E. Čelebija, *Putopis: odломци o jugoslovenskim zemljama*, Sarajevo 1957; Е.Ф. Каниц, *Србија земља и становништво од римског доба до краја XIX века*, Београд 1985; М.Б. Милићевић, *Кнежевина Србија*, Београд 1876; В. Карић, *Србија: опис земље, народа и државе*, Београд 1887.
- 11 А. Јуришић, *Археолошки радови*, Саопштења I (1956), 124-138; R. Galović, *Crnokalčka Bara – Ruište – Kruševac – Naselje*, Arheološki pregled 2 (1960), 24–28; M. Ljubinković, *Manastir Lipovac - crkva svetog Stefana kod Aleksinca*, Arheološki pregled 15 (1973), 124-125; A. Palavestra, A. Bankoff, *Pozlatska reka, naselje poznog bronzanog doba*, Arheološki pregled 26 (1986), 51-52.
- 12 Т. Ђорђевић, *Уз Турију*, Старијар XI, Св.3-4 (1894), 132-137; Т. Ђорђевић, *Уз Моравицу*, Наставник, лист професорског друштва, 1-2, КњV (1894); М. Ризнић, *Старине у планини Мојсињи и околини*, Старијар VIII, 1-2 (1891), 44-64; М. Васић, Народни музеј у 1910. години, Годишњак Српске краљевске академије XXIV (1910), 273-274; J.F. Fewkes, *Neolithic sites in Moravo-Danubian area (Eastern Yugoslavia)*, American School of Prehistoric Research, Bulletin 12 (1936), 5-81; К. Јиричек, *Војна цеста од Београда за Цариград и Балкански кланци*, Зборник Константина Јиричека I, САНУ, Посебна издања, Књ.326, Одељење друштвених наука, нова серија, Књ. 33, Београд 1959, 71-167; Ђ. Бошковић, *Средњовековни споменици источне Србије II*, Старијар, н.с. (1952), 223-244; Д. Вучковић-Тодоровић, Ј. Тодоровић, *Ископавање тумула у селу Моравицу код Алексинца*, Старијар IX-X (1959), 287-293; Р. Галовић, *Праисторијско насеље „Јеленац“ код Алексинца*, Зборник радова Народног музеја II (1959), 329-336; Ј. Тодоровић, А. Симовић, *Праисторијска некропола у селу Рутевицу код Алексинца*, Старијар, н. с. IX-X (1959), 267-271; Д. Костић, *Неолитско насеље у Витошевицу код Ражња*, Зборник Народног музеја 4, археологија (1964), 51-63; А. Палавестра, А. Bankoff, *Истраживање праисторијских насеља у микрорегији Рибарске реке код Крушевца*, Гласник Српског археолошког друштва 3 (1986), 51-63; С. Мишић, Поход султана Мусе на Деспотовину 1413. године и источна српско-турска граница, Историјски гласник 1-2 (1987), 75-88; М. Јевтић, *Прилог истраживању старијег гвозденог доба са Црнокалачке баре код Ражња*, Зборник Народног музеја XIV-1 (1992), 249-255; V. Jovanović, *Bovan near Aleksinac, Contribution to the study of Medieval Fortresses in Serbia*, Starinar XLII (1993), 153-161; Д. Рашковић, *Остава римских денара са локалитета Црнокалачка Бара*, Нумизматичар бр. 18/19 (1996), 53-76; Б. Ћветковић, Б., 1999, *Манастир Липовац, прилог проуавању*, Лесковачки зборник XXXIX (1999), 79-100; М., Поповић, *Липовац*

каталога¹³ и монографија¹⁴. Поред археолошких, радови других стручњака, посебно географа¹⁵, или појединих специјалистичких дисциплина¹⁶, пружили су значајне податке о околини археолошких локалитета.

Резултати те прве фазе истраживања указали су да је број археолошких истраживаних локалитета у Алексиначкој општини скроман, као и да није израђена одговарајућа археолошка карта. На основу предузетог деск истраживања утврђено је постојање преко стотину археолошких

- трагови средњевековног властеоског боравишта, Саопштења 34 (2002), 157-177; Г. Чајеновић, М. Трифуновић, *Градиште - Прасковче утврђење из металног доба*, Гласник Српског археолошког друштва 18 (2002), 236-268; Д. Рашковић, *Римско насеље Praesidium Pompei – римљани у Алексиначкој котлини*, Ниш и Византија V, Ниш 2007, 205-226; М. Стојић, *New finds from Rutevac and deliberation on purpose, original Place of production and ethnic attribution of Mramorac type Belts*, Старинар LVIII (2008) 87-94; С. Мишић, Болван у средњем веку, Каракић 1 (2009), 15-19; А. Булатовић, *Нови праисторијски налази из Рутевца код Алексинца*, Крушевачки зборник 13 (2009), 125-135; А. Ђорђевић, *Шарнирске фибуле из околине Алексинца*, Зборник Народног музеја. Археологија (2009), 119-139. Д. Рашковић, *Прилог познавању археолошких налазишта Алексиначке котлине*, Каракић 5 (2014), 57-77.
- 13. Д. Дејановић (ур.), *Праисторијске културе Поморавља и источне Србије*, Каталог изложбе, Народни музеј, Ниш 1971; Д. Давидов (ур.), Археолошко благо Ниша од неолита до средњег века, Галерија САНУ, Народни музеј Ниш, Београд 2004.
- 14. А. Дероко, *Средњевековни градови у Србији, Црној Гори и Македонији*, Београд 1950; М. Гарашанин, Д. Гарашанин, *Археолошка налазишта у Србији*, Београд 1951; Н. Тасић, Е. Томић, *Crnokalačka Bara, naselje starčevačke i vinčanske kulture*, Крушевач-Београд 1969; М. Гарашанин, *Праисторија на тлу Србије* Књ. I и II, Београд 1973; П. Петровић, *Ниши у античко доба*, Ниш 1976; Р. Ајдић, *Најстарија прошлост Ниша*, Историја Ниша, Књ. I, Ниш 1983; М. Спирин, *Историја Алексинца и околине до краја прве владавине Кнеза Милоша*, Алексинac 1995; Стојић, Јоцић 2006; Стојић, Чајеновић 2006; О. Думић, Н. Ђокић, М. Стевић, *Планина недосањаних снова, свети Нестор код Витковца*, Крушевач 2006; В. Петровић, *Дарданаја у римским и тинерарима*, Београд 2007; А. Капуран, *Архитектура из позног бронзаног и старијег гвозденог доба у басену Јужне мораве*, Београд 2009.
- 15. Цвијић Ј. *Пећине и подземна хидрографија у Источној Србији*, Гласник Српске краљевске академије XLVI Београд 1895, 7-67; Р. Ршумовић, *Нишко-алексиначки део удолине Јужне Мораве-геоморфолошка проучавања*, Зборник радова Географског института „Јован Цвијић“ 21 (1967), 101-193; М. Костић, *Алексиначка котлина-друштвеногеографска проучавања*, Зборник радова Географског института „Јован Цвијић“ 22 (1969) 453-591. П. Б., Јовановић, С. Ч., Милић, М., Зеремски, М. Костић, Р. Ршумовић, *Удолина Велике и Јужне Мораве*, Зборник радова Географског института „Јован Цвијић“ 22 (1969), 1-92; Ј. Ђ. Марковић, *Релејф слива Сокобањске Моравице*, Зборник радова географског института „Јован Цвијић“ књ. 29 (1977), 35-68; М. Ракић, *Генеза и стратиграфија квартарних седимената у сливу Јужне и Западне Мораве*, Расправе завода за геолошка и геофизичка истраживања, вол. XVIII., Београд, 1977.
- 16. Ј. Марјановић-Марковић, *Лесне оазе у долини Јужне Мораве*, Гласник природњачког музеја 5 (1956), 111-133; Д. Антонијевић, *Алексиначко поморавље*, Српски етнографски зборник, књига LXXXIII, књига 35 (1971); Д. Срејовић (ур.), *Србија и суседне земље на старијим географским картама*, Београд 1991; В. Гајић, М. Živković, *Specific area of smonitzas of Aleksinac Valley*, Journal of Agricultural Sciences 47 (1) (2002), 19-27; V. Randelović, M. Jušković, Z. Šarac, *Horološke i ekološke karakteristike stepskih elemenata flore na području istočne i jugoistočne Srbije*, 9th Symposium on Flora of Southeastern Serbia and Neighbouring Regions, Niš 2007, 83-99.

локалитета из праисторије и историјских периода. Значајан недостатак у досадашњим истраживањима представља чињеница да није посвећена пажња анализи географских контекста тих налазишта. Такви подаци омогућавају анализирање економских потенцијала насеља у различитим епохама, а њихово прикупљање омогућава стварање драгоцене базе података за проучавање односа становника насеља ка животној средини и пределу.

Географске одлике подручја

Стратешки важан положај Алексиначке котлине у зони става Јужне Мораве у Западну и обиље важних економских ресурса омогућавали су густу насељеност ове територије у прошлости. Смештена у горњем току Јужне Мораве, у области где су широка алувијална равница и речне терасе пружали идеалне услове за земљорадњу, а планинско залеђе за сточарство и друге активности, котлина је била веома привлачна за насељавање током праисторије и историје.

Алексиначка котлина налази се у северном подручју Јужног Поморавља, дужине је 43, а највеће ширине до 37km (Сл. 1). Посматрано у ширем смислу, котлина се простире у доњем сливу Јужне Мораве, између Послонских планина (417m) и Буковика (893m), Ражањска пречага, на северозападу, Китице (448m), Седог врха (814m), Лесковика (1174m) и Девице (1186m) на северу и североистоку. Регионално гледано, Алексиначка котлина припада планинско-долинско-котлинској макрорегији, мезорегији Јужна Србија и микрорегији Јужно Поморавље¹⁷.

Природне границе на истоку и југу чине нископланинске области Голака, одакле граница иде Мезграјском пречагом, преко Малог и Великог Јастрепца¹⁸. На западу котлина досеже слив Рибарске реке, док је на северу, преко Здравињске и Каоничке преседлине, повезана са Крушевачким басеном, а преко Ражањске преседлине са Горњовеликоморавском котлином¹⁹. На излазу из Алексиначке котлине Јужна Морава пресеца кристалести масив Мојсињске и Послонске планине и гради Сталаћку клисуру.

За планину Буковик карактеристични су палеозојски кристалasti²⁰, а за западни Озрен серицитски шкриљци²¹. Планину Јастребац одликују

17 С. Мишовић, *Регионална географија*, Београд 2004.

18 Ршумовић 1967: 101–104; Костић 1969, 453

19 Јовановић и др. 1969: 8–9

20 С. Урошевић, *Буковик и Рожањ, студија терена кристаластих шкриљаца*, Геолошки анализи Балканског Полуострва, Књ. IX, део II, Београд 1928.

21 З.С. Сучић, *Прилог познавању геологије Озрена и Девице*, Геолошки анализи Балканског Полуострва 21, Београд 1953, 77-103.

Слика 1 Доњи ток Јужне Мораве, исечак са геоморфолошке карте (Љ. Менковић, М. Кошћал, М. Мијатовић, Геоморфолошка карта Србије, 1:500 000, Београд-Смедеревска Паланка 2003.)

ниско метаморфисани шкриљци, магматски грандиорити и кластичне седиментне стене²². Обод и најниже делове котлине чини плодни терцијарни басен који покривају олигоценски и неогени језерски седименти.

Област карактеришу две климатске регије: јужноморавско долинско и планинско подручје. На подручју котлине влада умереноконтинентална клима која се одликује већим годишњим температурним колебањем, са често израженим екстремним температурним вредностима. Просечан број кишних дана највећи је у јануару, априлу, мају и јуну, док је најмањи од јула до октобра²³.

Средином области, скоро меридијанског правца, протиче река Јужна Морава која редовно плави алувијалну раван током пролећног високог водостаја, а издизањем корита и одсецањем меандара настају мртваје. У XIX веку Јужна Морава је често измештала корито, померала међе

²² С. Урошевић, *Јастребац (геолошко-петрографска студија гранита и кристаластих шкриљаца)*, Гласник Српске краљевске академије CXCVII, Београд 1929.

²³ Костић 1969: 487.

између поседа, услед чега су нека села мењала свој топографски положај, а долазило је и до судских парница, сукоба сељака и читавих села²⁴. Од десних притока Јужне Мораве најзначајнија и највећа је Сокобањска Моравица, затим, идући од југа ка северу, Топоничка река, Велепољска река, Белобрешка река, Катунска река, Бујмирски поток, Мозговачка река, Дреновачки поток, Рујиншка река и Липовачка река. У Ражањском рејону значајна је Велика река која са Крчевом реком образује десну притоку Велике Мораве, Јовановачку реку.

Према морфологији терена, Котлина припада биоценози долинских страна, а удолина Јужне Мораве биоценози алувијалне равни. У пејзажу Алексиначке котлине заступљене су шумска, ливадска, водена, мочварна и антропогена биоценоза²⁵.

Пољопривредни равничарски део лежи у долини реке Јужне Мораве и једним делом реке Моравице, где преовлађују алувијални талози и гајњача, повољни за обрађивање и веома плодни²⁶. У брдско-планинским областима на ободу Котлине преовлађују смонице, такође, врло плодне и погодне за ратарство и воћарство²⁷. Богатство у ливадама, паšњацима и шумама, бројне баре и водоплавни терени, омогућили су знатан развој сточарства и пијавичарства у XIX веку²⁸. Шуме у Алексиначкој котлини претрпеле су знатне промене услед деловања човека у XX веку²⁹. У подбуковичком рејону већи економски значај данас имају једино храстове шуме нижих падина и букове шуме виших падина планине Буковик. Већи део тих шума чини млада шума подигнута на простору ранијих житородних поља, у које је локално становништво скупно терало свиње. Мешовити карактер привређивања северног подручја Јужног Поморавља у XX веку распострањена је појава, јер пружа више сигурности у непогодним условима поднебља³⁰.

Административно посматрано, Алексиначка котлина подељена је између 6 општина: Алексинац, Крушевац, Ниш, Сврљиг, Сокобања и Ражањ, док је становништво на територији читаве Котлине распоређено у Алексинцу, као једином градском насељу и у још 139 сеоских насеља: Алексиначки Бујмир, Банковац, Беласица, Бели Брег, Беља, Берчинац,

24 Костић 1969: 488.

25 Јовановић и др. 1969.

26 Антонијевић 1971: 5.

27 Гајић, Живковић 2002: 19–27.

28 Diklić, N., *Prilog poznavanju šumskih i livadskih fitocenoza Ozrena, Device i Leskovika kod Sokobanje*, Glasnik prirodnjačkog muzeja, Knjiga 18, Serija B (1962), 49-83; Костић 1969: 525.

29 N. Randelović, Đ. Avramović V. Đorđević, A. Lilić, *Prilog flori Leskovika*, 8. Simpozijum o flori jugoditočne Srbije i susednih područja, Zbornik radova, Niš 2006, 36-37.

30 Костић 1969: 510.

Бобовиште, Больивац, Брадарац, Вакуп, Велепоље, Велики Дреновац, Велики Шиљеговац, Велико Крушинце, Витковац, Врело, Врћеновица, Вукања, Вукашиновац, Глоговица, Горњи Адровац, Горњи Крупац, Горња Пешчаница, Горња Топоница, Горња Трнава, Гојмиловац, Голешница, Гревци, Гредетин, Грејач, Дашица, Делиград, Добрујевац, Доњи Адровац, Доњи Крупац, Доња Пешчаница, Доња Топоница, Доњи Љубеш, Доње Сухотно, Ђунис, Дражевац, Житковац, Зебица, Здравиње, Зубовац, Јаковље, Јасење, Језеро, Јошје, Каменица (пл. Јастребац), Каоник, Катун, Копривница, Корман, Кравље, Краљево, Крушије, Кулина, Лабуково, Липовац Алексиначки, Липовац Ражањски, Лознац, Лођника, Љуптен, Лужане, Мала Река, Мали Дреновац, Мало Крушнице, Мильковац, Мозгово, Моравац, Моравски Бујмир, Нозрина, Ново Село (Голак), Палиграфце, Паљина, Пирковац, Позлата, Породин, Попшица, Послон, Прасковче, Преконози, Пруговац, Прћиловица, Радевац, Раденковац, Рибаре, Рлица, Росица, Рсовац, Рујиште, Рутевац, Срезовац, Срндаље, Станци, Стублина, Суботинац, Суповац, Сушица, Тешница, Трњане, Џерје, Џрквина, Црна Бара, Црни Као, Честа, Чукровац, Ђићина, Чубура и Шурић³¹.

Основне смернице археолошког истраживања

Основни циљ пројекта је проучавање концепта насеља и система насељавања у периоду од каменог доба до средњег века. У том смислу, примарни задатак био је израдити археолошку карту општине Алексинац. Други значајан аспект истраживања представља испитивање географског контекста насеља, што омогућава утврђивање потенцијалних економских активности и стратегија насељавања древних популација. Не мање битним треба сматрати израду документације и прикупљање археолошког материјала за потребе збирке Завичајног музеја Алексинац и публиковање научних радова и публикације који би, на одговарајући начин, приказали археолошку баштину општине Алексинац.

Стога су очекивани резултати пројекта били регистровање познатих и нових локалитета, откривање одлика материјалне културе и повезивање са хронолошки близким налазиштима у околним регијама, утврђивање карактеристика образца насељавања у различitim периодима, као и утврђивање потенцијално занимљивих локалитета за будућа истраживања. Такође, пројекат је имао за циљ и подстицање археолошке делатности даљим истраживањима у Алексиначкој котлини и подизање свести о очувању културне баштине популаризацијом и презентацијом резултата пројекта грађанима и посетиоцима града Алексинца путем одговарајућих музејских поставки и радионица.

31 Костић 1969: 485-561.

Методологија

Археолошка проспекција подразумева обилазак терена ради уочавања остатака станишта и других структура и прикупљања дијагностички значајног површинског материјала, као што су фрагменти керамичких производа, камених и кремених алатки и других артефаката.

Један од основних услова за организовање археолошке проспекције је видљивост материјала на површини. Она зависи од годишњег доба и углавном је тесно повезана са врстом и густином вегетације и усева. Стога је, током две кампање, биран период с краја јесени и почетка зиме (2014. године), односно с краја зиме и почетка пролећа (2015. године), када су вегетација и усеви најслабије изражени.

Слика 2 Техничко снимање објекта на локалитету Кулиште код Великог Дреновца

У археолошкој проспекцији учествовала су четири човека подељена у две групе. Најмања просторна јединица била је локација предвиђена за прегледање, а основну јединицу чинио је артефакт. Локације су прегледаване ходањем у упоредним смеровима на међусобној удаљености од 10 до 20m. Ручним GPS (ши-пи-ес) уређајима бележени су правци кретања (руте) сваког члана тима и сви примећени археолошки остатци. Дијагностички материјал је прикупљан, констатована налазишта су документована описно и фотографијама, а у појединим случајевима и техничким скицама (**Сл. 2**) У случајевима када је евидентирана гушћа концентрација површинских налаза, преглед је вршен у размацима од 3 до 5m. Поред бележења података о дистрибуцији површинског материјала посебно је обраћана пажња на документовање остатака надземних структура (остаци станишта, фортификација, трагови горења и др.) и покушај одређивања величине налазишта. У случајевима када су налазишта била вишеслојна, учињен је покушај да се одреди величина налазишта из различитих периода на основу концентрације културно-хронолошки осетљивог површинског материјала (нпр. издвајање античког од праисторијског дела налазишта). Такође, као веома значајно, показало се прикупљање информација о археолошким налазима и налазиштима од мештана и локалних специјализованих лица (геолога, ловаца, шумара, планинара итд.), као и евидентирање угрожених налазишта (**Сл. 3**). Појединачна налазишта фотографисана су из ваздуха, што је у многоме помогло у микрогеографском сагледавању саме топографије насеља (**Сл. 4**).

*Слика 3 Археолошки материјал из илегалних ископа
на античком локалитету код села Ђићина*

Друга фаза археолошке проспекције подразумевала је прање, сушење и обраду прикупљених археолошких налаза. Обрада се заснивала на разврставању артефаката према материјалу од којег су израђени (керамика, кост, камен, кремен, метал и др.), издвајању инвентара (артефаката који својим специфичним одликама указују на период у којем су настали или указују на активности вршене на локацији (нпр. метална згура и др.) од студијског материјала, његов опис, фотографисање, техничко илустровање и културно-хронолошко опредељење. Кабинетски део посла подразумевао је мапирање локалитета на геоморфолошким, геолошким, топографским и педолошким картама, као и друга прелиминарна разматрања, каква су, поред осталих, хидрографија или величина налазишта, могуће границе и комуникације између насеобина, као и њихов економски и друштвени значај.

Слика 4 Аерофотографски снимак неолитског локалитета код села Брадарац (десно од села)³²

32 Снимање су реализовали Д. Милановић, П. Милојевић и Ј. Пендић 2014. године.

Прелиминарни резултати након две археолошке кампање

Током прве кампање акценат је био на обиласку појединих микрорегија у којима је деск истраживањима утврђена гушћа концентрација локалитета. Највећи акценат у овој кампањи био је усмерен на долински појас Јужне Мораве, те су обилажене обе обале реке. Систематски и у читавој дужини обиђен је обод прве Моравске терасе (tl)³³, од села Прасковче до Алексинца. Сличан резултат остварен је и са леве обале Јужне Мораве, где је обиђен велики део територије, од села Витковца до села Тешице. Поред тога, обилажене су области и локалитети ван регије јужноморавског долинског појаса који су распоређени по ободу и пла-нинском залеђу Алексиначке котлине.

Обиђен је велики број локација на простору читаве Алексиначке котлине, који покрива $59,7\text{km}^2$. Укупно су лоцирана 52 археолошка налазишта. Од тог броја, 22 налазишта нису до сада била позната у стручној литератури, тако да их можемо сматрати новооткривеним. Прикупљено је 1986 предмета (углавном керамички фрагменти, кремени и камени артефакти, оруђа и др.), од чега је 497 предмета издвојено за инвентарисање. Укупно су узете 253 кординатне GPS тачке, које су пренете на посебно припремљене електронске карте. Снимљено је више од хиљаду фотографија од којих су пробране и уврштене у документацију 233. Поред тога, нацртано је и дигитализовано укупно 8 скица, углавном грађевинских објеката.

У другој кампањи рад се сводио на прикупљање података археолошком проспекцијом и обраду материјала пронађеног у претходној кампањи. Највећи акценат био је усмерен на обилажење речних тераса и градинских локација, са посебним фокусом на, до сада, неистраживане области.

Током читаве кампање обиђен је znatan број локација на простору читаве Алексиначке котлине, што покрива укупно $51,7\text{km}^2$. Евидентиран је 31 археолошки локалитет, од којих 19 локалитета до сада није било познато стручној јавности. Прикупљен је 821 предмет (углавном керамички фрагменти, кремени и камени артефакти и др.) од чега су 133 предмета издвојено за инвентарисање. Узето је 118 кординатних GPS тачака. Снимљено је 866 фотографија од којих је пробрано и уврштено у документацију 112. Поред тога, технички је снимљено и дигитализовано укупно 11 скица, углавном грађевинских објеката.

Међу најзначајније резултате након археолошке проспекције 2014. и 2015. године спада следеће:

33 B. Krstić, B. Rakić, M. Veselinović, D. Dolić, M. Rakić, J. Andelković, V. Banković, *Osnovna geološka karta K34–20 Aleksinac*, SFRJ 1:100 000, Beograd 1974.

1. прецизно лоцирање 83 археолошка налазишта, од којих је 41 новооткривено;
2. могућности за сагледавање односа између налазишта и природних ресурса у њиховој околини и других погодности, попут земљишних ресурса, комуникација, доминантног положаја или заштите које место омогућава;
3. евидентирање параметара који су различитим заједницама у прошлости били од суштинске важности приликом одабира места за насељавање;
4. сагледавање просторног односа између оквирно синхроних насеља и њихове повезаности у систему насељавања;
5. могућност израде модела предикције нових налазишта на основу просторне дистрибуције локалитета из одређених периода;
6. На основу затеченог стања на терену, систематизована је угроженост евидентираних археолошких налазишта у котлини, за које се могу установити приоритетне мере заштите;
7. публиковање научних радова који су проистекли као резултати археолошке проспекције и активности у очувању културне баштине у регији³⁴, организација музејске изложбе³⁵ и подизање свести о њиховом значају на локалу и у регији.

³⁴ Д. Милановић, П. Милојевић, *Касонеолитски локалитети у Алексиначкој котлини: природна средина и економски потенцијали*, Етно-културолошки зборник 17 (2013), 73–82; Д., Милановић, *Друштвене и економске импликације образца насељавања Нишко-алексиначке котлине у 5. миленијуму пре н. е.*, Програм, извештаји и апстракти, Српско археолошко друштво, XXXVI годишњи скуп, Београд 2013, 43; П. Милојевић, *Налази рановизантијског новца на градинским локалитетима у Алексиначкој котлини*, Караџић 6 (2014), 9-27; В. Филиповић, Д. Милановић, П. Милојевић, *Микенски мач из околине Алексинца*, Весник, часопис за историју, музеологију и уметност 42 (2015), 9–17; В., Филиповић, Д. Милановић, П. Милојевић, *Два бронзана мача из околине Алексинца*, у Програм, извештаји и апстракти, Српско археолошко друштво, XXXVIII годишњи скуп, Београд 2015, 56–57; П., Милојевић, Д. Милановић, *Топографија праисторијских локалитета у Ражањској општини*, У штампи; П. Милојевић, Д. Милановић, Т. Трајковић-Филиповић, *Касонеолитски локалитет Шетка-Утрине: природно-географска и културна карактеризација*, Караџић 7, у штампи; П. Милојевић, Ј. Милојевић, *Врћеновачко градиште средњевековни археолошки материјал из збирке Завичајног музеја Алексинац*, Караџић 7, у штампи; В. Филиповић, П. Милојевић, *Минојски (?) бодеж са Липовачког градишта (Централни Балкан)*, Караџић 7, у штампи.

³⁵ Милановић и др. 2016.

Summary

Archaeological Prospection of Aleksinac Valley – Preliminary Results

The Institute of Archaeology in Belgrade and the Heritage Museum in Aleksinac carried out, in 2014 -15, two campaigns of the project *Archaeological Prospection of the Municipality of Aleksinac*, which was realized within projects of the Institute of Archaeology *Archaeology of Serbia: cultural identities, integration factors, technological processes and the role of the Central Balkans in the development of European prehistory*. The first campaign was carried out in November 2014, and the second one during March and April 2015. This research is part of a multi-annual programme whose aim is to gather data about the distribution of surface archaeological materials which reflect the settlement patterns at the lower course of the South Morava during all periods of the past.

The main aim of this project is studying the concepts of settlements and systems of settling in the period from the Stone Age to the Middle Ages. The second significant aspect of this research is the exploration of the geographical context of settlements, which enables determination of potential economic activities and strategies of ancient populations' settlements.

The following results are the most significant ones after the archaeological prospection in 2014 and 2015:

1. A precise locating of 83 archaeological sites, out of which 41 were newly discovered;
2. Opportunities for considering connections between sites and natural resources in their surroundings, as well as other commodities such as land resources, communications, a dominating position or protection which the place provides;
3. Recording parameters which had essential importance for choosing a location for settling, in different communities in the past;
4. Recognizing spatial relations between generally synchronous settlements and their connection in the system of settling;
5. A possibility to make a model of predicting locations of new sites according to spatial distributions of locations from certain periods;
6. According to the actual situation on site, we have systematized the vulnerability of recorded archaeological sites in the valley, for which we can define priority measures of protection;

7. Published academic papers which resulted from this archaeological prospection and activities in preserving cultural heritage in the region, organizing museum exhibitions and raising awareness of their significance locally and in the region.

